

Espiral de truculències

La història. Quintanar, misteriós poble malagueny, anys 1960. Un novel·lista en hores baixes s'instal·la en un casalot sinistre als afores del poble, i es veu embolicat en tèrbols assassinats i malediccions...

Les formes. Avui és un d'aquells dies en que tocaria resumir la crònica així: s'ha estrenat 'La casa del caracol'...i per què? Ves a saber. Per tant, toca esbrinar l'enigma. Aleshores, anem a pams: 1) ¿Perquè la directora és una dona en època promocional de directores emergents? 2) Perquè la pel·li està basada en una novel·la escrita, també, per una dona? 3) ¿Perquè som davant d'un híbrid que barreja el thriller amb un terror psicològic, més

uns polsims de 'love story', uns quants grumolls de rural-movie per les serralades malaguenyes, i la propina d'un efectista manual d'iniciació als ancestrals ritus de la nit de Sant Joan? 4) ¿A que el personal té ganes d'oblidar neguits pandèmiques, peti qui peti?... En fi i vet aquí que 'La casa del caracol' habita entre nosaltres. A tot això, la voluntariosa cineasta Macarena Astorga (Madrid, 44 anys) deixa anar una pandemoníaca espiral de truculències vàries i variades. A saber: usant i abusant

del gran angular distorsionador, d'una taquicàrdia sumptuària a base de travellings esllavissadissos entre matolls i boscos nocturns, de gossos tirant a llops, i d'un parell d'ominoses nenes que volen semblar escapades d'aquell 'Resplendor' a lo Stanley Kubrick. Demano perdó per la blasfèmia. ¿Què més? Ah, sí! A considerar, com no, la inquietant banda sonora de la Karin Zielinski, que procura adjectivar d'horror mòrbid, allí i allà, quan les imatges es queden curtes de mals averanys. Em queda espai per notariar la desvalguda presència d'una Paz Vega qual ànima en pena, a anys llum de 'Lucia y el sexo' o de 'Carmen', compartint treball alimentari amb Elvira Mínguez, Pedro Casablanc

i una bona colla de bons secundaris.

El fons. Compte al lloc on vas per superar depressions professionals.

La imatge. El caragol bové dins la gola del llop dissecat.

La frase. "A veces los más incrédulos acudimos a los mitos para explicar lo inexplicable", que explica Paz Vega. Com qui va a Montserrat, o al Pi de les Tres Branques...

La recomanació. Per a incondicionals del gènere sense por a matar el temps.

'La casa del caracol'

Directora:
Macarena
Astorga.

Intèrprets: Javier
Rey, Paz Vega,
Carlos Alcántara,
Elvira Mínguez,
Ava Salazar.
Espanya-Perú,
2021. 103'.
JCA Alpicat